

The Cycling Dutchman

Zonnesteek, zandstorm en zwembad

Datum: 03-07-2017 | Dag: 670 | Km stand: 51.232 km | Land: Kenia

Afgelopen weken:

Het liep afgelopen maand wel lekker eigenlijk, al gaat het me niet snel genoeg. Ik doel niet op mijn snelheid op de fiets of de steeds dichterbij komende finish; ik doel op het verwerkings- en bewustwordingsproces in mijn hoofd. Er waren de afgelopen maand veel ups and downs... In de vorige update was ik net uit de jungle van Mozambique en stond ik op het punt om Malawi in te gaan. Na een pittige klim naar een enigszins verstopte grensovergang, fietste ik een uur later vrolijk Malawi binnen. Vrolijk, omdat men daar Engels sprak; ik kon met mijn Portugees of Swahili niet echt uit de voeten in Mozambique.

De hierop volgende uren zoefde ik, met snelheden boven de 75km/h, down hill richting Lake Malawi. Prachtige geasfalteerde wegen met soms links of rechts een wild dier, een vrachtwagen met krom gebogen chassis en natuurlijk de in de buitenbocht inhalende bus die niet gezien had dat er een fietser aankwam... Helaas pindakaas vergat ik in mijn enthousiasme de brandende zon even en na 210 km stond ik met een zonnesteek bij een hotelletje. Ik geef het toe: beetje dom...

Na wat nachtrust ben ik de volgende ochtend met extra water toch weer op de fiets geklommen. Uiteindelijk kwam ik met nog lichte hoofdpijn aan in Nkhata Bay, de plaats waar geen enkele bank een werkend geldautomaat had. Met nog maar 35 US-Dollar op zak wist ik 3 nachten in een hostel te verblijven, eten te regelen en een beetje uit te rusten. Ik kon het natuurlijk niet laten om in Lake Malawi te snorkelen en enkele tunnels te verkennen... Nkhata Bay is achteraf

gezien misschien wel mijn favoriete stekkie in Oost Afrika!

De rust was hard nodig, want – jullie attenderen me er ook steeds op - het einde van de reis is nabij en ik begin nieuwsgierig te worden naar 'What's next?'. Nadenken geblazen dus en bakken met uitzoekwerk. Verzekeringen, wonen, werken en avonturen gevolgd door waar, met wie en dan ook nog: waarom? Ik had eigenlijk nog geen flauw idee, wat natuurlijk nog wat extra stress veroorzaakte. Om aan die druk te ontsnappen sprong ik weer op de fiets en na enkele dagen trappen fietste ik zowaar Tanzania binnen! Ik overnachtte die eerste nacht in mijn tentje op 2200m hoogte, volledig gebroken na een klim van 1600m in de brandende zon. Tanzania was in vele opzichten anders dan Malawi, Mozambique of Zuid-Afrika. Enkel Swahili werd er gesproken in Tanzania en men hield zich niet in tegen die blanke fietser! Elke keer als ik de woorden 'Good morning' hoorde, dacht ik een Engels sprekende Tanzaniaan gevonden te hebben en antwoordde ik met 'Good morning, how are you'. Tot mijn grote teleurstelling kreeg ik in 99% van de gevallen 'Give me money' als antwoord. Het leek wel alsof men dacht dat ik een geldboom had, omdat ik blank was! Ik probeerde positief te blijven maar dit werd met de dag lastiger; de onjuiste aanname dat alle blanken stinkend rijk zijn bleef me achtervolgen. Geregeld zweeg ik simpelweg, wat me dan weer niet in dank afgenomen werd (en werd ik soms bespuugd of bekogeld)! Gelukkig waren er ook veel lieve mensen (zie foto)! Zo mocht ik bij Salma en haar

gezin verblijven; zij is als een tovenares in de keuken en schrok niet van het feit dat ik makkelijk twee piramides van dat verrukkelijke eten weg wist te werken! Mijn lichaam had het simpelweg nodig om te herstellen, ik ben alweer enkele kilo's verloren... Na nog een korte rit richting Dar Es Salaam, een grote havenstad, eindigde ik mijn dag met een straatrace met een local. Rust was het enige dat ik wilde na die enigszins hectische ervaring en gelukkig had ik een uitnodiging om bij een Belgisch gezin met 3 prachtige dochters te verblijven. Yoghurt, kaas, brood en het zwembad waren een perfecte afleiding! De kids naar school brengen en alle fantastische vragen van de klasgenootjes beantwoorden vulde 3 dagen, waarna ik weer vertrok. Tja, ik had beter nog 1 extra dagje rust kunnen nemen, denk ik nu; ik fietste honderden kilometers over baggerwegen richting het enige Nationale Park van Afrika met strand; om er vervolgens niet eens doorheen te mogen fietsen! Tot overmaat van ramp was ik mijn halve garderobe vergeten in Dar Es Salaam en kreeg ik weer last van diarree... Nooit en dan ook echt nooit was ik wat vergeten op deze reis en nu dit... Desondanks kon ik door en bleef een kortere en makkelijkere weg naar Kenia - wat ook betekende dat ik de Kilimanjaro zou missen - echt geen optie! Maar de volgende dag raakte ik uitgedroogd, ontwikkelde ik weer een zonnesteek en stortte ik twee keer bijna in elkaar van uitputting. Er was iets goed mis! Even een grappig feitje: op dit moment plaatste ik een bericht op Facebook met de oproep om 'energie te sturen'; wat was ik blij verrast met de meer dan 1000 berichten met energieke woorden! Ik besloot het rustiger aan te doen qua kilometers, niet meer te focussen op de bittere pil

genaamd Tanzania en eens tijd te nemen om na te denken. Dit hielp, want na enkele goede gesprekken met mezelf en hulp van vrienden (lang leve de sociale media) kwamen er eindelijk wat mentale doorbraken. Ik heb besloten (tromgeroffel) dat ik alle plannen en ideeën die ik heb, gewoon ga uitvoeren! Het wordt een nieuw avontuur waarvoor ik in het begin even rustig de tijd ga nemen om een nieuwe stabiele basis te creëren. Vol positieve energie en opgelucht sprong ik (weer) op de fiets. Het prachtige landschap met onwijs veel groen, de Kilimanjaro (die ik helaas niet kon beklimmen) en uiteindelijk de grens met Kenia krikten het moreel weer op! Het bereiken van die grens tussen Tanzania en Kenia was trouwens nog geen eitje; een zandstorm blies zand in het eten maar leverde wel fantastische kiekjes op (zie achtergrond). Kenia is opnieuw volledig anders dan de voorgaande landen: de wegen zijn goed, zelfs de schaapherder spreekt vloeiend Engels en de Masai zwaaien vriendelijk of geven een high-5 als je langskomt! Moraal van het verhaal van deze maand is dan ook dat je soms even gas terug moet nemen, om vervolgens de grenzen weer te kunnen overschrijden!

Volgende land en uitdagingen: **Marokko**

Nog te gaan: **3768 km**

Ik kan vanuit Kenia niet verder noordelijk zonder in gevaarlijke gebieden te komen. Gevaarlijk is natuurlijk relatief, maar ik houd de situatie in deze landen nu al 10 maanden nauwgezet in de gaten en mijn gevoel zegt dat ik daar niks te zoeken heb momenteel. Hongersnoden, fanatieke groeperingen en politieke instabiliteit zijn geen grapjes... Het is een moeilijke maar weloverwogen keuze om over deze strook van ellende heen te vliegen, om daarna mijn weg naar Utrecht te vervolgen. 2 september 2017 gaat het gebeuren, zet het in je agenda! Meer updates volgen aankomende maand, stay tuned...

'Treat others like you want to be treated yourself, and see what happens!'

Rick Creemers | Tanzania | Afrika

Volg mij www.thecyclingdutchman.com
of klik op het fiets symbool hiernaast!

